

Antígona (tragèdia antigota)

© Pau de Nut

autoria Sòfocles
adaptació i direcció Helena Tornero
il·lustració Pau de Nut

12/03 en endavant

Sala online

CLÀSSICS PER A CRIATURES

Per a aquesta adaptació dramàtica he optat per un canvi de gènere. La tragèdia ha passat a ser comèdia. He partit de la trama, personatges i situació de la tragèdia de Sòfocles, però hi he aplicat els principis propis de la comèdia. Personatges moralment inferiors a l'espectador amb defectes i virtuts portats fins a l'exageració, ritme, desfasaments... intentant, però, no perdre de vista alguns dels trets més significatius del mite d'Antígona: la revolta, la compassió i la veu de la desobediència davant d'una llei injusta. He conservat, però, molts elements de la tragèdia clàssica grega: el cor, la música i la confrontació entre personatges oposats. Una tragèdia/comèdia vertiginosa, descaradota i gamberrota, com era la comèdia grega antiga, amb moltes veus diverses interpretades/ servides per un sol actor que té la capacitat de ser moltes veus alhora: l'excel·lent músic, cantant i actor Pau de Nut.

He volgut donar al volta al personatge d'Antígona. Sovint se'l presenta com a símbol de la protesta davant l'opressió, però la tragèdia de Sòfocles amaga una trampa. D'alguna manera també transmet un missatge molt d'aquella època: si ets dona i goses protestar contra la injustícia, el teu destí és la mort. Però ara som al segle XXI, i les Antígones del futur les volem vives i lliures. I que riguin una mica també, per l'amor dels Déus! Ah, sí. Una altra cosa. Com a l'Antígona de Jean Anouilh, els Déus han anat fora. De res.

Helena Tornero

Reprenem la versió en clau de gènere del clàssic de Sòfocles dirigida per Helena Tornero amb el polifacètic Pau de Nut, que ens explica el seu paper en el procés de creació.

Com defineixes el teu treball com a artista?

Si em preguntes pel meu ofici, et diré primer de tot que soc músic, després actor, i que ha estat a última hora que he començat a dibuixar en format digital. Una vegada vaig sentir algú que deia "si no cura, no és art", i trobo que és un molt bon punt de vista a l'hora de respondre la difícil pregunta sobre la naturalesa de l'art. A més a més, aquesta perspectiva s'allunya de consideracions estètiques i de canons estilístics. Considero estèril la discussió sobre l'art basada en aquests últims termes. Quan faig un concert, passen coses. Coses entre el públic i coses dins meu. La cerimònia escènica, per a mi, consisteix en aquestes coses que passen entre l'escenari i la platea, en un flux d'emoció d'anada i tornada. Aquest corrent bidireccional també es dona entre un llenç i l'espectador, quan es tracta d'arts visuals.

No m'havia aturat mai a pensar que també tinc una cultura visual i que puc expressar-me també a través del dibuix, del collage, de la imatge.

Com ha estat el procés de creació i animació d'Antígona (tragèdia antigota)?

Ha estat un repte amb totes les lletres. He hagut d'enfrontar-me a la feina de tres oficis: el d'actor, el de músic (i cantant) i el d'il·lustrador. Però el caramel del format radiofònic era molt llaminer i em vaig deixar seduir. Cal tenir present també que la situació actual, en què els professionals de les arts escèniques les estem passant magres, fa que la possibilitat de treballar sigui més atractiva encara. En aquest aspecte, la proposta del Teatre Lliure ha estat com obrir una finestra en plena canícula i em permetrà, per fi, pagar el lloguer que el meu propietari m'ha suspès temporalment en un acte de solidaritat poc usual i molt d'agrarir... [...] Jo vinc del món dels sons, de la paraula cantada i parlada; no m'havia aturat mai a pensar que també tinc una cultura visual i que puc expressar-me també a través del dibuix, del collage, de la imatge. Quan vaig començar a mostrar els meus dibuixos a amics, la resposta em va sorprendre. Entre elles hi va haver la de l'Helena demanant-me les il·lustracions per a *Antígona*. Ha estat la part més difícil per a mi, però un cop vista la feina acabada, estic molt content i satisfet del resultat.

No és la primera vegada que treballes en teatre, oi?

Com a actor i músic, l'Helena Tornero i jo ja havíem treballat plegats a *Kalimat* (TNC, 2016) i a *El futur* (TNC, 2019), a més d'haver compartit l'experiència de fer i ensenyar teatre en un camp de refugiats del nord de Grècia l'any 2016 i 2017, dins el projecte Paramythádes.

Quina recomanació cultural ens faries?

Ara mateix estic llegint *En defensa de la conversación* de Sherry Turkle. No és una novetat (el va publicar l'any 2015), però està sent una lectura apassionant i excepcionalment necessària avui dia. Pel que fa a literatura dramàtica, l'últim que he llegit ha estat la traducció que l'Helena va fer l'any passat del *Teatro reunido* del quebequès Michel Marc Bouchard, que Punto de Vista va publicar el mes de gener passat. Ha estat una lectura intensa, la veritat.

#AntígonaAntigota
#ClàssicsPerACriatures
#EILliuredelFutur

HORARI
A partir del 12/03
a les 17.00 h

DURADA
19'

IDIOMA
Català

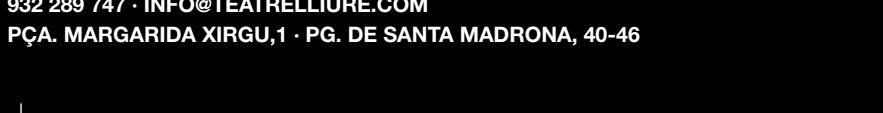
EDAT RECOMANADA
A partir de 7 anys

INCLÒS A
El Lliure del futur

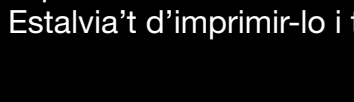
ESPAI SONOR I INTERPRETACIÓ
Pau de Nut

PRODUCCIÓ
Teatre Lliure

Entitat concertada amb

Membre de

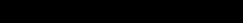
Amb la col·laboració de

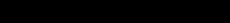
Amb el suport de

Mitjans patrocinadors

Mitjans col·laboradors

932 289 747 · INFO@TEATRELLIURE.COM

PCA. MARGARIDA XIRGU, 1 · PG. DE SANTA MADRONA, 40-46

Aquest document està dissenyat per ser llegit al mòbil. Estalvia't d'imprimir-lo i tot el planeta t'ho agrairà.

visita aquí el nostre web

